

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Uanset at det ikke lykkedes for fru Pernille Rosenkrantz-Theil at få fru Louise Frevert til at besvare spørgsmålet om modsætningen mellem på den ene side fru Louise Freverts normalt meget positive omtale af regeringens forslag og så på den anden side fru Louise Freverts ønske om ministerens afgang, så vil jeg alligevel prøve at få fru Louise Frevert til at forholde sig til den modsætning.

Er det ikke korrekt, at hver eneste gang, der er forslag i Folketinget, så roser man forslaget, og at det også ender med, at man stemmer for? Siden ministeren er tiltrådt, er der kun ét forslag, som man ikke har stemt for, og alligevel kræver man ministerens afgang. Er det ikke lidt af en modsigelse?

Jeg har i øvrigt aldrig krævet ministerens afgang. Jeg har i øvrigt heller ikke stemt for hendes forslag. Det vedkommer sådan set ikke mig at kræve hendes afgang. Jeg kender min manglende kompetence på det område, og det er ikke mit prærogativ. Men er det ikke en modsætning?

Det andet, jeg vil spørge om, er: Hvorfor er det nødvendigt med færre timer i de såkaldt kunstnerisk-praktiske linjefag?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Hr. Aage Frandsen må undskylde, men jeg hørte ikke lige ordene før de kunstneriske linjefag, så hr. Aage Frandsen må lige gentage sit spørgsmål. Jeg tror, de måske gik ud på, om jeg var indstillet på at nedprioritere, og det er vi i Dansk Folkeparti på grund af fagtrængslen. Jeg ved ikke, om det var det, der var spørgsmålet, men jeg vil gerne svare på det i anden runde.

Så kan vi jo konstatere i dag – og skal vi ikke holde os til det – at uden nutid ingen fortid, uden fortid ingen nutid, og ministeren sidder jo strålende på sin stol, hvor ministeren sidder i øjeblikket. Det, vi diskuterer nu, er redegørelsen om pædagoguddannelsen og læreruddannelsen, og den agter jeg lige nøjagtig nu at forholde mig positivt og med oprejst pande til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Ligesom man ikke altid skal bruge det talte sprog som det eneste svar, men også det ikketalte sprog, så har jeg forstået svaret. Ministeren ved godt, at det var en modsigelse.

Men hvorfor er det i orden, når man skal undervise i billedkunst, hjemkundskab, håndarbejde og sløjd, at man har mindre faglighed? Hvorfor er det i orden? Skal børnene i folkeskolen ikke have den samme faglighed i disse fag, som de skal have i fag som historie eller fysik eller natur/teknik?

Hvorfor er det tilstrækkeligt at have meget mindre faglighed, som man jo lægger op til i redegørelsen? Hvorfor er fru Louise Frevert så glad for det, så glad, at det kan være, at fru Louise Frevert efter denne debat ikke kræver ministerens afgang en gang mere?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Lad os nu se, tiden må jo tale. Nu skal jeg nok lade være med at være polemisk heroppefra. Men jeg ved godt, at hr. Aage Frandsen har læst redegørelsen, og deri står jo bl.a. også, at der i folkeskolen bliver undervist 45 pct. i dansk og matematik, ergo vil det være de fag, som er tunge.

Det er de såkaldt kunstneriske fag, der vejer lettere, og jeg er helt overbevist om, at det pensum, man kan få ved et halvt linjefag, vil være tilstrækkeligt, samtidig med at tendensen i Europa og i andre lande jo er, at man i de kunstneriske fag kalder kunstnere ind, som er professionelle. Ikke dermed sagt, at lærere ikke er professionelle, de er jo professionelle inden for deres egen metier, men eksempelvis har man i billedkunst professionelle kunstnere, der også kommer ind og underviser.

Jeg tror, man sagtens kan nå til at kunne undervise professionelt som lærer i lige nøjagtig det pensum, man skal undervise i, specielt når det bliver skruet sammen på denne her måde, som det bliver gjort.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt sige tak til fru Louise Frevert for tilkendegivelsen omkring den SU-baserede praktik i pædagoguddannelsen i sit svar til hr. Carsten Hansen.

Mit ærinde er et lidt andet. Det er, at hvis man læser Danmarks Evalueringsinstituts redegørelse om pædagoguddannelsen, så lægger de vægt på et punkt, som jeg synes er bekymrende fraværende i ministerens redegørelse. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre fru Louise Freverts holdning til det.